

SYLABUS

Kod przedmiotu	04.5_Z1PN_Ckpiww0319	Nazwa przedmiotu	Komunikacja perswazyjna i wywieranie wpływu						
Nazwa przedmiotu w języku angielskim			Persuasive communication and influencing						
Wydział			Ekonomii i Zarządzania						
Kierunek			Zarządzanie i coaching						
Forma studiów			stacjonarne						
Poziom uczenia się			I stopień						
Profil kształcenia			Praktyczny						
Przynależność do grupy przedmiotów			Do wyboru						
Przedmioty do wyboru w zakresie:			Coaching menedżerski						
Osoba odpowiedzialna za przedmiot									
Osoby prowadzące zajęcia									
Forma prowadzenia zajęć		W	Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (ZKUP)						
			Ć	K	L	ZP	Wa	Pr	Inne- jakie:
Liczba godzin zajęć w semestrze				30					
Legenda: W – wykład, Ć – ćwiczenia, K- konwersatorium, L – laboratorium, ZP – zajęcia praktyczne, Wa – warsztaty, Pr – praktyka									
Semestr(y) zajęć dla kierunku kształcenia		VI		Liczba punktów ECTS za przedmiot			3		
Status przedmiotu		Do wyboru		Język wykładowy			polski		
Wymagania wstępne		Student posiada ogólną wiedzę na temat komunikacji oraz negocjacji i mediacji oraz potrafi skutecznie komunikować się w organizacji							
Cele uczenia się Kształcenie umiejętności właściwego posługiwania się komunikacją jako narzędziem pracy, podstawą kariery, zasadą osiągania celów, środkiem porozumiewania się ludzi w życiu codziennym i zawodowym. Zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami z zakresu teorii perswazji i manipulacji językowej, przygotowanie do analizy i oceny zjawisk współczesnej polszczyzny. Uczestnik zajęć po ich zakończeniu powinien umieć scharakteryzować i ocenić różne zachowania językowe, a także sformułować kryteria tej oceny (adekwatność, skuteczność, aspekt etyczny oddziaływań perswazyjnych/manipulacyjnych).									
Metody dydaktyczne stosowane w celu osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się - wykład z prezentacją multimedialną, - wykład (problemowy, opisowy, konwersatoryjny), - dyskusja									
Opis efektów uczenia się dla przedmiotu									
Symbole kierunkowych efektów uczenia się	Efekt uczenia się	Student, który zaliczył przedmiot zna i rozumie, potrafi i jest gotów:			SYMBOL (odniesienie kierunkowych efektów uczenia się do charakterystyk drugiego stopnia dla: poziomu 6 Polskiej Ramy Kwalifikacji)*				
WIEDZA									
SPCM_WO 1	W1	Zna mechanizmy wpływu komunikowania się z otoczeniem na wizerunek organizacji, a także komunikowania z pracownikami na stopień ich zaangażowania i efektywności w pracy.			P6S_WG				
SPCM_WO 9	W2	Zdobywa wiedzę w zakresie przygotowania uczestników do prowadzenia coachingu, skutecznego zarządzania, motywowania i wpływania na rozwój potencjału			P6S_WG				

		pracowników.							
SPCM_WO7	W3	Rozumie podstawowe terminy i teorie psychologiczne z zakresu perswazji; rozumienia i analizy wpływu mediów na człowieka i człowieka na człowieka; rozróżnia retoryczne podstawy współczesnej komunikacji perswazyjnej.	P6S_WG						
UMIEJĘTNOŚCI									
SPCM_U04	U1	Potrafi samodzielnie analizować proces komunikacji wewnątrz organizacji i na zewnątrz, interpretować materiały publikowane w mediach pod kątem ich wpływu na wizerunek .	P6S_UWK						
SPCM_U07	U2	Potrafi tworzyć komunikat perswazyjny oddzielając go od manipulacji oraz wywierać wpływ respektując zasady etyczne wewnątrz organizacji.	P6S_UO						
KOMPETENCJE									
SPCM_K03	K1	Jest gotów pracować w grupie realizując zadania związane z tworzeniem strategii PR.	P6S_KO						
SPCM_K01	K2	Jest gotów uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności, uznaje samokształcenie za standard i warunek powodzenia na rynku pracy. Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z zakresu wywierania wpływu	P6S_KK						
Metody weryfikacji efektów uczenia się									
Efekt uczenia się	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Częstkowa praca pisemna	Końcowa praca pisemna (np. esej)	Kolokwium	Prezentacja	Sprawozdanie	Aktywność na zajęciach	inne ...
WIEDZA									
W1	x					x		x	
W2	x					x		x	
W3	x					x		x	
UMIEJĘTNOŚCI									
U1	x					x		x	
U2	x					x		x	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE									
K1								x	
K2								x	
Kryteria oceniania kompetencji studenta									
Poniżej w formie syntetycznej przedstawiono wymagania minimalne dla trzech grup efektów uczenia się, jakie Student musi uzyskać, aby zaliczyć dany przedmiot. Aby Student zaliczył dany przedmiot wszystkie efekty uczenia się opisane w sylabusie muszą być pozytywnie zweryfikowane przez osobę(y) prowadzącą(e) zajęcia w ramach danego przedmiotu									
W - WIEDZA									
Ocena:									

<p>Dostateczny/Dostateczny + – Student zapamiętuje i odtwarza wiedzę przewidzianą do opanowania w ramach przedmiotu</p> <p>Dobry/Dobry + – Student dodatkowo interpretuje zjawiska/problemy i potrafi rozwiązać typowy problem</p> <p>Bardzo dobry – Student potrafi rozwiązywać nawet złożone problemy z danej dziedziny, potrafi dokonać syntezy, przeprowadzić wszechstronną ocenę, stworzyć dzieło oryginalne, inspirujące innych.</p> <p>U - UMIEJĘTNOŚCI</p> <p>Ocena:</p> <p>Dostateczny/Dostateczny + – Student orientuje się w charakterze czynności, potrafi pod kierunkiem nauczyciela akademickiego wykonać czynności/rozwiązać problemy dotyczące treści przedmiotu</p> <p>Dobry/Dobry + – Student potrafi samodzielnie wykonać czynności/zadania/rozwiązać typowe problemy dotyczące treści przedmiotu</p> <p>Bardzo dobry – Student posiada w pełni opanowaną umiejętność/zdolność wykonania przewidzianych w treściach przedmiotu czynności/zadań/problemów także w bardziej złożonych przypadkach.</p> <p>K - KOMPETENCJE SPOŁECZNE</p> <p>Ocena:</p> <p>Dostateczny/Dostateczny + – Student biernie przyswaja treści przedmiotu z wykazaniem zdolności do koncentracji uwagi i słuchania</p> <p>Dobry/Dobry + – Student aktywnie uczestniczy w zajęciach, dokonuje ocen wartościujących według kryteriów przyjętych w danej dziedzinie, potrafi aktywnie współdziałać w obrębie grupy</p> <p>Bardzo dobry – Student dokonuje integracji postawy zgodnie z sugerowanym wzorcem, rozwija własny system wartości zawodowych i społecznych, potrafi przyjąć odpowiedzialność za działanie grupy, obejmując w niej przewodnictwo.</p>	
Treść przedmiotu uczenia się (program wykładów i pozostałych zajęć)	Odniesienie do efektów uczenia się
<ol style="list-style-type: none"> 1. Psychologiczne podstawy perswazji. 2. Perswazja w języku (perswazja werbalna i niewerbalna). 3. Strategie i techniki perswazyjne (mechanizmy perswadowania językowego). 4. Komunikacja perswazyjna w bezpośrednich kontaktach. 5. Język perswazji publicznej (np. propaganda, reklama, kaznodziejstwo, edukacja). 6. Typy komunikatów perswazyjnych 7. Komunikowanie perswazyjne: cechy nadawcy (atrakcyjność, wiarygodność), przekazu (rodzaj i kolejność argumentacji) i odbiorcy (płeć, wykształcenie, wiek, samoocena) warunkujące siłę oddziaływania, reguły wywierania wpływu na ludzi (wzajemność, zaangażowanie i konsekwencja, społeczny dowód słuszności, sympatia, autorytetu, niedostępność).ego. 	<p>W1, W2, W3, U1, U2 K1, K2</p>
Zalecana literatura i pomoce naukowe	

Literatura podstawowa		
Robert Cialdini: Wywieranie wpływu na ludzi : teoria i praktyka. Gdańsk: Gdańskie Wyd. Psychologiczne, 1995, Artur Schopenhauer, Erystyka, czyli sztuka prowadzenia sporów, Warszawa 2003, M. McKay, M. Davis, P. Fanning, Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 2004, M. Gajlewicz, Techniki perswazyjne. Podstawy, Difin, 2009,		
Literatura uzupełniająca		
Barańczak S., Słowo – perswazja – kultura masowa, „Twórczość”, 1975; Bralczyk J., Manipulacja językowa, [w:] Dziennikarstwo i świat mediów, red. Z. Bauer, E. Chudziński, Kraków 2000; Dobek-Ostrowska B., Fras J., Ociepka B., Teoria i praktyka propagandy, Wrocław 1999; Język perswazji publicznej, pod red. K. Mosiołek-Kłosińskiej i T. Zgółki, Poznań 2003; Manipulacja w języku, pod red. P. Krzyżanowskiego i P. Nowaka, Lublin 2004; Nęcki Z., Komunikacja międzyludzka, Kraków 1996; Pratkanis A., Aronson E., Wiek propagandy, Warszawa 2003; Wójcik K., Public relations od A do Z, t. I, Warszawa 1997; Gregory A., Public relations w praktyce, Kraków 1997; Kadragic A., Czarnowski P., Goban Klas T., Public relations, czyli promocja reputacji, Warszawa 1997; Budzyński W., Public relations. Zarządzanie reputacją firmy, Warszawa 1997; Murdoch A., Język „public relations”, Warszawa 1998; Mitroff I. I., Pearson Ch. M., Zarządzanie sytuacją kryzysową, Warszawa 1998; Drzycimski A., Sztuka kreowania wizerunku, Warszawa 1998; Goldman M., Hooffacker G., Współpraca z prasą i public relations, Warszawa 1997; Łodziana-Grabowska J., Efektywność reklamy, Warszawa 1996;		
Bilans punktów ECTS		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)		Obciążenie studenta [h]
Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego		
1.1	Udział w wykładach	
1.2	Udział w konwersatoriach	30
1.3	Udział w ćwiczeniach	
1.4	Udział w zajęciach laboratoryjnych	
1.5	Udział w konsultacjach	3
1.6	Udział w egzaminie/kolokwium zaliczeniowym przedmiotu	1
1.7	Inne – jakie?	
1.8	Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego (suma pozycji 1.1 – 1.7)	34
1.9	Liczba punktów ECTS, uzyskiwanych przez studenta podczas zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego) (1 pkt ECTS = 25 godzin obciążenia studenta, zaokrąglić do 0,1 pkt ECTS)	1,4
Samodzielna praca studenta		
2.1	Przygotowanie do wykładów, ćwiczeń, kolokwium, sprawozdań, raportów, prac semestralnych, itp.	11
2.2	Realizacja samodzielnie wykonywanych zadań zleczanych przez prowadzącego	15
2.3	Przygotowanie do kolokwium końcowego z ćwiczeń/laboratorium	
2.4	Przygotowanie do egzaminu/kolokwium końcowego z wykładów	15
2.5	Inne – jakie?	
2.6	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta (suma 2.1 – 2.5)	41
2.7	Liczba punktów ECTS, uzyskiwanych przez studenta w ramach samodzielnej pracy (1 pkt ECTS = 25 godzin obciążenia studenta, zaokrąglić do 0,1 pkt ECTS)	1,6
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (suma 1.8+2.6)		75
Punkty ECTS za przedmiot (suma 1.9+2.7)		3
Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze kształtującym umiejętności praktyczne, w tym:		
Zajęcia praktyczne (Wydział Nauk Medycznych)		

Zajęcia o charakterze kształtującym umiejętności praktyczne (1.2 – 1.4, 2.2 i 2.5)		
Praktyka zawodowa		
Łączny nakład pracy związany z zajęciami o charakterze kształtującym umiejętności praktyczne		
Liczba punktów ECTS, uzyskiwanych przez studenta w ramach zajęć o charakterze kształtującym umiejętności praktyczne (1 pkt ECTS = 25 godzin obciążenia studenta, zaokrąglić do 0,1 pkt ECTS)		
Uwagi		
Strona internetowa przedmiotu:		

* odniesienie kierunkowych efektów uczenia się zgodnych z Ustawą z dnia 22 grudnia 2015 roku *o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji*, t.j. Dz. U. 2018, poz. 2153 oraz z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 roku w *sprawie charakterystyk drugiego stopnia uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji*, Dz. U. 2018, poz. 2218.